

Δίνει παρασταση
Το γελασμα του κοσμου.

14-2-79

2

Τ' αστερια στο ποτηρι σου
Ο ηλιος στα μαλλια μου
Πονε μην αναδευεσαι
Σε θανατωνει ο καθε χτυπος της καρ-
διας μου.

3

Καλπαζω στο ατελειωτο πρασινο
του καμπου
και αφηνομαι γυμνη στο δακρυ
του ουρανου
οταν τα συννεφα του κλεβουν
τον ηλιο.

4

Σπρωξε την πορτα
Καρτερω
Δεν ειναι φυχανεμισια
Θελω να δω τον κοσμο.

5

Κοιταζομαι
Και βλεπω τα νυχια μου
πρασινα.
Σε σταση επιθετικη το κορμι
Με αντιπαλο το κενο
που θελω να γεμισω.

Ελευθερια Τσιμπουκη

ΠΕΝΤΕ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Το αστρο εδυσε,
η αλλη πλευρα χαος.

2

Η ψυχη τυραννιεται
κοιμητιασμενη
και γυμνη στον οριζοντα.

3

Πηδηξα απ το παραθυρο
και επεσα στο χαος
του μαυρου αυλακιου.

4

Ελα γλυκα να σε πιω
—μπορει να μεθυσω—
Ελα γλυκα να σ αγγιξω
—μπορει να τρυπηθω—
Μα θα ζησω γλυκα !

5

Μαυρο σκοτεινιασμενο προσωπο
απο τη θυελλα της νυχτας
και το γδαρσιμο του αερα.

Θανασης Μ. Τσιρος

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Τραγουδι του Αιγαίου η ψυχη μου
Και πρασινο νησι μεσα στο κυμα
Με τα σκιαμενα караδοπανα
Και τ απλωμενα διχτυα στ ακρογιαλι
Με τ ασπρα δοτσала να λιαζουνται
στην αμμο
Και κει ψηλα στο διαφανον αγερα που
ζεσταινει
Απο αχτιδες ηλιου μυστικου και ζω-
δοτη
Μια φωνη κι η ανοιξη που ανοιγει τα
φτερα της
Ενα φτερουγισμα κι η αγωνια των α-
στρων
Ερχεται η αυγη χρυσιζοντας τα μου-
σκεμενα χορτα
Με βημα αναλαφρο ανεβαινει ο ηλιος
Ενα πουλι πετωντας απ τη φυλλωσια
της νυχτας
Λεει καλημερα
Κι ο ανεμος αφριζοντας τη θαλασσα
Και τα ονειρα μου
Στη χουφτα του καλοκαιριου
Κενταει το κορμι μου με πευκα πρασινα
Και κοκκινα δουνα
Ανασα του Αιγαίου η ψυχη μου
Κι ολοφωτο νησι πανω στο κυμα.